

POVEȘTI

DIN LUMEA-NTREAGĂ

38 de
povești

Autori incluși:

- | | |
|----------------------|---------------------|
| ❖ Petre Ispirescu | ❖ H.Ch. Andersen |
| ❖ Ion Creangă | ❖ Frații Grimm |
| ❖ Mihai Eminescu | ❖ Charles Perrault |
| ❖ I.L. Caragiale | ❖ Mark Twain |
| ❖ Ioan Slavici | ❖ Herman Melville |
| ❖ B.Șt. Delavrancea | ❖ Guy de Maupassant |
| ❖ Alexandru Odobescu | ❖ Oscar Wilde |
| ❖ Wilhelm Hauff | |

Andreas

**PETRE IPIRESCU**

Prâslea cel voinic și merele de aur / 5

Aleodor împărat / 18

Greuceanu / 25

ION CREANGĂ

Capra cu trei iezi / 35

Punguța cu doi bani / 43

Fata babei și fata moșneagului / 48

MIHAI EMINESCU

Făt-Frumos din lacrimă / 55

I.L. CARAGIALE

Făt-Frumos cu moț în frunte / 72

Norocul și mintea / 79

IOAN SLAVICI

Spaima zmeilor / 81

Ileana cea șireată / 88

B.ST. DELAVRANCEA

Palatul de cleștar / 97

AL. ODOBESCU

Jupân Rănică Vulpoiul / 104

H.CH. ANDERSEN

Bravul soldătel de cositor / 111

Fetița cu chibriturile / 116

Rătușca cea urâtă / 119

Prințesa și bobul de mazăre / 128

Hainele cele noi ale împăratului / 130

Melcul și tufa de trandafir / 135

FRAȚII GRIMM

Albă-ca-Zăpada / 138

Cenușăreasa / 146

Croitorașul cel viteaz / 153

Scufița Roșie / 161

Tom Degetelul / 165

Muzicanții din Bremen / 171

Hänsel și Grethel / 176

Casa din pădure / 184

CHARLES PERRAULT

Piele de măgar / 190
 Motanul încălțat / 201
 Barbă Albastră / 207
 Frumoasa din pădurea adormită / 214
 Zânele / 223

MARK TWAIN

HERMAN MELVILLE

GUY DE MAUPASSANT

OSCAR WILDE

WILHELM HAUFF

Faimoasa broască săltăreată din ținutul Calveras / 226
 Cele două fete ale unei țestoase / 233
 Tatăl lui Simon / 237
 Prințul fericit / 245
 Privighetoarea și trandafirul / 255
 Povestea lui Muc cel Mic / 261
 Povestea Califului Barză / 276



Prâslea cel voinic și merele de aur

PETRE IȘPIRESCU

A FOST ODATĂ ca niciodată etc.

Era odată un împărat puternic și mare și avea pe lângă palatele sale o grădină frumoasă, bogată de flori și meșteșugită nevoie mare! Așa grădină nu se mai văzuse până atunci, p-acolo. În fundul grădinei avea și un măr care făcea mere de aur și, de când îl avea el, nu putuse să mănânce din pom mere coapte, căci, după ce le vedea înflorind, crescând și pârguindu-se, venea oarecine noaptea și le fura, tocmai când erau să se coacă. Toți paznicii din toată împărăția și cei mai aleși ostași, pe care îi pusese împăratul ca să pândească, n-au putut să prinză pe hoți. În cele mai de pe urmă, veni fiul cel mai mare al împăratului și-i zise:

– Tată, am crescut în palatele tale, m-am plimbat prin astă grădină de atâtea ori și am văzut roade foarte frumoase în pomul din fundul grădinei, dar n-am putut niciodată gusta din ele; acum a dat în copt, dă-mi voie ca nopțile astea să păzesc însumi și mă prinz că voi pune mâna pe acel tâlhar care ne jefuiește.

– Dragul meu, zise tatăl său, atâtea oameni voinici au păzit și n-au făcut nici o ispravă. Doresc prea mult să văz la masa mea măcar un măr din acest pom care m-a ținut atâta sumă de bani și de aceea, iată, mă înduplec și te las ca să pândești, măcar că nu-mi vine a crede că o să izbutești.

LBRIS

We know
books



Muzicanții din Bremen

FRAȚII GRIMM

A FOST ODATA, ÎNTR-O LOCALITATE din Germania, un om care avea de mulți ani un măgar și acesta, după ce și-a slujit stăpânul cât a putut mai bine, a început să-și piardă puterile și nu mai era de mare folos. Stăpânul i-a micșorat tainul, iar măgarului îi era teamă că o să fie dat la ecarisaj. Atunci, a fugit de acasă, luând drumul Bremenului, unde auzise că un primar angaja muzicieni.

În drum a întâlnit un câine de vânatoare care urla într-un mod vrednic de plâns.

– Ce scheuni așa? l-a întrebat măgarul.

– Sunt mâniat de nedreptatea din această lume, a răspuns câinele. Am îmbătrânit, vederea și mirosul mi-au slăbit și iepurii încep să-și râdă de mine. Stăpânul, uitând cât vânat l-am ajutat să prindă, a vrut să mă omoare. Am reușit să fug, dar cum o să-mi câștig traiul?

– Ascultă, a spus măgarul, vino cu mine la Bremen. Acolo se caută muzicanți. Eu am să mă angajez ca bas, iar tu ca bariton.

Câinele, încântat de propunere, i s-a alăturat și au pornit amândoi la drum. Puțin timp după aceea, au dat peste un cotoi care stătea la marginea drumului, cufundat în mare tristete.

– Ce ți s-a întâmplat de ești așa de trist? A întrebat măgarul.

– Cum să fiu vesel, când abia am scăpat de la moarte? a răspuns motanul.

